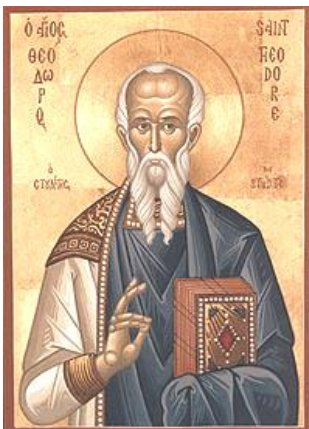

ÎNVIETAREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei "Învietarea Domnului", cartierul Dacia, Iași

"Să nu rătăcească mintea noastră în cele netrebnice, ci să privească frumusețile negrăite ale zidirii lui Dumnezeu"

Sf. Teodor Studitul,
icoană

Mintea omului din fire se află în mișcare și neconținută gândire, se cade nouă, care am ales partea cea bună și viața călugărească, să nu o lăsăm să fie robită de alte gânduri și socoteli netrebnice, ci totdeauna cugetarea inimii noastre să fie pentru lucrurile minunate ale lui Dumnezeu, care pot să ne aducă folos în strădania noastră viață. Să nu alunecăm cu gândul la cele ce pot să ne împiedice și să ne oprească de la folosul sufletesc. Și să nu zică cineva că se îngreunează mintea omului; îndeletnicindu-se totdeauna cu cugetarea aceluiași lucruri.

Căci precum nu va lipsi apa din mare, nici vântul din lume, oricât de mulți ar bea sau ar răsufla, tot așa și minunatele lucruri ale lui Dumnezeu nu se pot cuprinde cu totul de mintea omenească, de ar tot gândi omul la ele. Dar fiindcă mintea omenească zboară și nu se astâmpără niciodată, fiind din fire iscoditoare, trebuie să o cârmuim nu spre cele rele, deșarte și stricătoare, ca să pricinuim tulburare spre sminteala și pierzarea sufletului, ci să ne tânuim cu David, zicând: „*întors-ai Doamne fața Ta de la mine și m-am turburat, că de a scăpat cineva cu gândul său la cele rele, pricinuieste întoarcerea feții Domnului de la noi*”.

Să povățuim și mai mult puterea minții spre privirea celor bune și fericite, adică spre puterile îngerești. Să socotim frumusețea negrăită a Raiului și locașurile prea luminate ale sfinților. Să privim cu mintea nemărginită adâncime și lățime a cerului, razele soarelui, lumina lunii, podoaba stelelor și celelalte ce se pot pricepe de simțirea gândului nostru; și prin ele să cunoaștem puterea cea mare a Ziditorului Dumnezeu și să proslăvim prea înalta înțelepciune a stăpânului tuturor, pentru nesmintita și neclătita frumusețe și împodobire a tuturor acestora.

Apoi să venim cu cugetarea și la firea cea omenească. Să ne aducem aminte cu ce har a fost împodobit, cât era în rai, și ce vrednicie i-a dăruit Ziditorul ca să fie după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și în acea strălucire, în care S-a arătat Hristos când S-a schimbat la față și când a înviat. Să lăudăm marea bunătate a lui Dumnezeu, care îndemnat fiind, din neființă în ființă ne-a